

TEMAT KOMPLEKSOWY:

Cuda i dziwy

(propozycje edukacyjne dla dzieci z Grupy IV: 12 – 16.04.2021 r.)

Proszę, aby w tym tygodniu dzieci wykonały w kartach pracy cz. 3 „Odkrywamy siebie” zadania z następujących stron: 70 – 76 oraz z książki „Litere i liczby” strony: 76 – 78.

Cele do realizacji:

- rozwijanie aktywności twórczej,
- zachęcanie do eksperymentowania i prowadzenia obserwacji,
- wyrabianie postawy proekologicznej,
- rozwijanie sprawności fizycznej,
- rozwijanie wyobraźni i inwencji twórczej,
- rozwijanie umiejętności liczenia w zakresie 10,
- poznawanie zjawiska powstawania dnia i nocy,
- rozwijanie mowy.

1. Zapoznanie z nazwą nowego miesiąca na podstawie wiersza Wandy Chotomskiej *Kwiecień*.

*Chodzi Kwiecień po świecie
w fiołkowym berecie,
z czarodziejską pałeczką w kieszeni.
Za pomocą pałeczki
w ciągu małej chwileczki
wszystkie rzeczy potrafi odmienić.
Koniom – skrzydła doczepia,
krowę zmieni w fortepian,
tort upiecze ze śniegu,
strusia wyśle na biegun,
dom na dachu postawi,
klucz zmajstruje żurawi,
księżyc w czapkę ubierze,
gwiazdy zmieni w talerze,
z klombu zerwie dwa słonie,
by pachniały w wazonie,
z papug zrobi tygrysy,
które jedzą irysy,
sto kogucich grzebieni
w wielkie góry zamieni –
ledwie wyjmie pałeczkę z kieszeni.*

- Zwracanie uwagi na nazwę miesiąca, o którym jest mowa w wierszu; przypomnienie nazwy miesiąca, który występował przed kwietniem, i tego, który nastąpi po nim.
- Wypowiedzi dziecka na temat nieprawdopodobnych rzeczy, które wyczarował kwiecień w wierszu czarodziejską pałeczką; wyjaśnianie, dlaczego nie mogą mieć one miejsca; zwracanie uwagi na humor zawarty w utworze.
- Wyjaśnianie przez dzieci znaczenia przysłowia: *Kwiecień – plecień, bo przeplata trochę zimy, trochę lata.*

2. Zabawy z farbami – mieszanie kolorów.

R. ma słoiki z roztworami farb: żółtej, czerwonej i niebieskiej, oraz puste słoiki. Prosi dziecko, żeby przypomniały mu, jakie kolory powstaną przez zmieszanie farb:

- żółtej i niebieskiej (zielony),
- niebieskiej i czerwonej (fioletowy),
- czerwonej i żółtej (pomarańczowy).

Po każdej uzyskanej odpowiedzi miesza farby w tych kolorach.

Namaluj dowolny obrazek z otrzymanych kolorów.

3. Zabawy i ćwiczenia z literą *f*.

- Analiza i synteza słuchowa słowa *farby*, *Franek*.
- Dzielenie słowa *farby* i *Franek* na sylaby i głoski.
- Określenie pierwszej głoski na początku słów.
- Podawanie przykładów słów, które mają głoskę *f* na początku, w środku i na końcu.

(wykonanie ćwiczeń z książki „Litera i liczby” story: 80 – 81)

Zabawa dokończ.

Dziecko kończy porównania, podając swoje przykłady: *czerwony jak...., zielony jak...., niebieski jak...., itp.*

4. Poznawanie nazw planet w Układzie Słonecznym.

Słuchanie piosenki:

<https://www.youtube.com/watch?v=yxVMhKt-cvI>

- Zainteresowanie dziecka tą tematyką. Wyjaśnianie znaczenia słów: *kosmos, planety, przestrzeń międzyplanetarna, rakieta, sputnik, UFO, pojazd kosmiczny.*
- Zachęcanie do zdobywania informacji, ilustracji i materiałów potrzebnych do wykonania gazetki o kosmosie; wspólne jej wykonywanie; zachęcanie do posługiwania się pojęciami: *kosmonauta, pojazd kosmiczny, baza kosmiczna.*

5. Słuchanie opowiadania Schima Schimmela *Dzieci Ziemi – pamiętajcie* (w tłumaczeniu Eleonory Karpuk).

Gdzieś w najgłębszej aksamitnej czerni wszechświata krąży cudownie błękitny świat. Z daleka wygląda on jak prześliczna, niebiesko-biała, zamglona marmurowa kula. Ale im bardziej się zbliżamy, tym więcej widzimy kolorów – czerwienie, brązy, żółcie i wszystkie odcienie zieleni. Jest wiele światów unoszących się w przestrzeni, ale ten świat jest szczególny. To nie jest zwykły świat. Są bowiem na nim zwierzęta. Miliardy zwierząt. Więcej zwierząt niż wszystkich gwiazd, które mrugają z nocnego nieba.

A wszystkie owe zwierzęta są dziećmi tego świata. Ponieważ ten świat jest ich Matką.

My zaś nazywamy go Matką Ziemią. Zwierzęta nie są same na Matce Ziemi. Żyją tu również ludzie. Miliardy ludzi. Jest ich więcej niż gwiazd, które mrugają z nocnego nieba. Oni także są dziećmi Matki Ziemi. Tak więc zwierzęta i ludzie, i Matka Ziemia – to jedna wielka rodzina. I bawią się tu delfiny. I śpiewają ptaki. I tańczą gazy. I żyją ludzie.

W najgłębszej aksamitnej czerni wszechświata krąży rodzina Matki Ziemi. I zwierzęta pamiętają. One pamiętają Matkę Ziemię z czasów, zanim pojawili się na niej ludzie.

Pamiętają czas, gdy lasy były gęste, bujne i zielone. Gdy oceany i rzeki, i jeziora były przejrzyste i krystalicznie czyste. Gdy niebo było jasne i tak błękitne.

Zwierzęta pamiętają też chwile, kiedy ujrzały pierwszych ludzi.

Na początku zaledwie kilku. Ale potem coraz więcej i więcej, aż ludzie rozeszli się po całej Matce Ziemi.

Mimo to nadal zwierząt było więcej niż ludzi. I ludzie dzielili się Matką Ziemią ze zwierzętami. Jeszcze pamiętali, że zwierzęta są ich siostrami i braćmi.

Jeszcze pamiętali, że stanowią część jednej wielkiej rodziny. I zwierzęta, i ludzie – to oczy i uszy, i serce Matki Ziemi. Więc kiedy bawiły się delfiny, bawiła się Matka Ziemia. Kiedy śpiewały ptaki, Matka Ziemia śpiewała. Kiedy tańczyły gazy, Matka Ziemia tańczyła. A kiedy ludzie kochali, kochała i Matka Ziemia.

Mijały lata, rodzili się ludzie. Coraz więcej i więcej, i więcej. Aż wreszcie ludzi było więcej niż zwierząt. I ludzie zapomnieli. Zapomnieli dzielić się ze zwierzętami ziemią i wodą, i niebem Matki Ziemi. Zapomnieli, że zwierzęta to ich siostry i bracia. Zapomnieli, że wszyscy są częścią jednej wielkiej rodziny Matki Ziemi. Ludzie zapomnieli. Ale zwierzęta pamiętały. Wiedziały, że kiedyś będą musiały ludziom o tym przypomnieć.

I teraz każdego dnia nasze siostry i bracia przypominają. Bo kiedy bawią się delfiny, ludzie pamiętają. Kiedy śpiewają ptaki, także pamiętają. Kiedy tańczą gazy, także pamiętają. A kiedy ludzie będą pamiętać, będą też kochać.

- Rozmowa na temat opowiadania.
- Wypowiedzi dziecka na temat wyglądu Ziemi, jej mieszkańców, ich postępowania.

6. Słuchanie piosenki *Ziemia – zielona wyspa* (śl. Halina Cenarska, muz. Andrzej Nowak).

<https://www.youtube.com/watch?v=bYng2brWCeM>

- Rozmowa na temat tekstu piosenki, wypowiedzi dziecka o tym, co można spotkać na Ziemi, dlaczego powinniśmy o nią dbać i co można zrobić, aby była jeszcze piękniejsza.

7. Wykonywanie pracy przedstawiającej naszą planetę.

- Wycinanie z kolorowych gazet elementów wybranych przez dziecko.
- Przyklejanie ich na jasnozielonych kartkach w kształcie koła.
- Uzupełnianie szczegółów flamastrami i kolorową bibułą.
- Wspólne oglądanie powstałej pracy; zachęcanie do wypowiedzi na temat własnych prac.

8. Nauka rymowanki *Kosmonauci* - interpretacja ruchowa rymowanki zgodnie z tekstem.

*Kosmonauta idzie dróżką,
przytupuje jedną nóżką,
klaszcze w ręce raz i dwa,
podskakuje: hopsa, sa.
Już w rakiecie prosto siada,
kiwa głową na sąsiada,
ster rakiety w ruch już wprawia,
choć to wcale nie zabawa,
i rakieta się unosi,
bo ją o to ładnie prosi.*

9. Ćwiczenia matematyczne *Ilu kosmonautów leci rakieta?*

R. układa przed dzieckiem sylwety dziewięciu kosmonautów w różnych kombinezonach (narysowane wcześniej przez dziecko). Dziecko układa sylwety kosmonautów pod konturem rakiety. Dziecko układa przed sobą taką samą liczbę liczmanów (guziki, klamerki, patyczki, itp.) i kartonik z odpowiednią liczbą krążków lub z liczbą, określającą, ilu kosmonautów wybierze się rakieta w podróż kosmiczną.

- Dołożenie przez R. jeszcze jednej sylwety kosmonauty – liczenie ich przez dziecko (10).

10. Zabawa *Pierwszy, drugi* – prawidłowe posługiwanie się liczebnikami porządkowymi w zakresie dziesięciu.

Układanie sylwet kosmonautów zgodnie z opisem R., np.: *pierwszy jest niebieski, drugi jest zielony, trzeci jest*,

- Omawianie wyglądu kosmonautów, o których pyta R., np. Jak wygląda czwarty (piąty, dziesiąty...) kosmonauta?

11. *Rakiety kosmiczne* – wykonywanie pracy przestrzennej z wykorzystaniem plastikowych butelek po napojach.

Wykonywanie wymyślonych przez dziecko raket z wykorzystaniem plastikowych butelek po napojach (różnej wielkości), folii samoprzylepnej i papieru kolorowego.

12. Słuchanie wiersza *Halo, tu mówi Ziemia*.

*Dzień dobry, dzieci! Jestem Ziemia,
wielka, okrągła jak balonik.
Z tej strony – Słońce mnie opromienia,
a z tamtej – nocy cień przesłonił.
Gdy jedna strona jest oświetlona,
to zaciemniona jest druga strona.
Wy zajadacie pierwsze śniadanie,
a spać się kładą Amerykanie.
Właśnie!
Bo ja się kręcę w krąg, jak bardzo duży bąk.*

*– Dobranoc! – wołam.
– Dzień dobry! – wołam,
to znaczy zrobiłam obrót dookoła.
A oprócz tego wciąż, bez końca,
muszę się kręcić wokół Słońca.
Nigdyście jeszcze nie widzieli
takiej olbrzymiej karuzeli!
Bo trzeba mi całego roku,
ażeby Słońce obieć wokół.*

- Zapoznanie z wyglądem i zastosowaniem globusa, wprawianie go w ruch przez dziecko (ukazanie wirowego ruchu Ziemi).

- Zabawa dydaktyczna z wykorzystaniem globusa oraz lampki stojącej (jako Słońca) – *Jak powstają dzień i noc*.

Wyjaśnianie dziecku, że Ziemia kręci się wokół własnej osi. Na ten obrót potrzebuje 24 godzin. Dzień jest po tej stronie Ziemi, która jest zwrócona do Słońca – widać je na niebie, jeśli nie ma chmur (demonstracja przez oświetlenie globusa z jednej strony). Noc jest po tej stronie Ziemi, która jest odwrócona od Słońca. Jeśli nie ma na niebie chmur, widzimy wtedy Księżyc, który odbija światło słoneczne, i gwiazdy. Wirowy ruch Ziemi powoduje zmianę oświetlenia Ziemi przez Słońce, dlatego po dniu następuje noc.

13. Fazy Księżyca.

Obejrzyjcie zdjęcia Księżyca w różnych fazach (oglądana z Ziemi, oświetlana przez Słońce, część Księżyca).

Księżyc to jedyny naturalny satelita Ziemi. Jest piątym co do wielkości księżycem w Układzie Słonecznym. Obiega on Ziemię w ciągu 27 dni. Księżyc to jedyne ciało słoneczne, na

którym lądowali ludzie. Łącznie stanęło na nim 12 osób (sześć lądowań w latach 1969–1972). Z Ziemi przez cały czas jest widoczna tylko jedna jego strona (drugą sfotografowano). Słońce oświetla zawsze (poza zaćmieniami) tylko połowę powierzchni Księżyca. Jego fazy są wynikiem oglądania tej połowy pod różnymi kątami, spowodowanymi różnymi położeniami Słońca, Ziemi i Księżyca względem siebie. Kiedy Księżyc jest w pełni, znajduje się po przeciwnej stronie Ziemi niż Słońce. W nowiu położenie Księżyca na sferze niebieskiej jest bliskie położeniu Słońca.

14. Ćwiczenia sprawnościowe *Zabawy kosmonautów* (podkreślanie znaczenia sprawności fizycznej kosmonautów przygotowujących się do lotów w przestrzeń kosmiczną).

Dziecko maszeruje po pokoju przy dźwiękach muzyki marszowej. Podczas kolejnych przerw w muzyce wykonują polecenia R., np.:

- Stań na jednej nodze.
- Leż na plecach, złączone nogi unoś ku górze.
- Podskakuj obunóż w miejscu.
- Przeskakuj z nogi na nogę.
- Naprzemiennie dotykaj łokciem przeciwległego kolana.
- Przelóż rękę pod kolanem i złap się za nos.
- Przeczolągaj się pod krzesłem.

Dla chętnych.

Do wysłuchania piosenka o Małych ciałach niebieskich:

<https://www.youtube.com/watch?v=1Uz9NqDV5ZM>

Do obejrzenia film Planety, Księżyc, Słońce – Czym jest kosmos:

https://www.youtube.com/watch?v=RRKJDn_8Su0

